

ለሚጠራጠር እግዚአብሔር መልስ አለው

3) “ካልታዮኝ ካልተሰማኝ” በማለቱ

የቶማስ ችግሩ የተስፋውን ቃል ባለማወቁ ብቻ አለነበረም። ቢያውቅም ማመኑ ያጠራጥረናል። የተማመነው የራሱን ዓይንና ስሜት ብቻ ነበር። ለዚህ ነው “በምስማር የተወጉትን እጆቹን ካላያሁና ጣቴን ካላገባሁ እጄንም በጎቱ ቁስል ካላገባሁ አላምንም” ያለው። ለቶማስ አዕምሮ ትንሣኤ የማይዋጥለት ሃሳብ ነው። አዕምሮውን ሊያጠገበው የሚችል ተጨባጭ መረጃ ይፈልጋል። ያም መረጃ በዓይኑ የሚያየው በእጁ ሊዳስሰው የሚችል መሆን አለበት። ለቶማስ የአንድን ነገር እውነተኛነት ከፍተኛ ወሳኝ ኃይል የራሱ ጭንቅላት ወይም የአዕምሮ ደረጃ ብቻ ነበር። የብዙዎቻችንም የጥርጣሬያችን ዋናው ምክንያት ይህ ነው። እምነት የተስፋ ቃል ሰጪውን ሳይጠራጠሩ መቀበል ነው። ጥርጣሬ ደግሞ “አዕምሮዬ አሰላስሎት እውነትነቱን ካላረጋገጠልኝ በቀር የማንንም ቃል አልቀበልም” ማለት ነው። ቶማስ “የትንሳኤን እውነትነት አዕምሮዬ ካልተቀበለው ማመን ያቅተኛል” ሲል የእግዚአብሔርን ኃይል በሰብዓዊ ደረጃ ልክ ዝቅ ማድረግ ነበር። “ከአዕምሮዬ በላይ የሆነውን ሁሉ አልቀበልም” ስንል የእግዚአብሔርን የኃይሉን መጠንና ታላቅነት በሰው ደረጃ ልክ ዝቅ ያደረግነው መሆኑን ብዙዎቻችን የተነገዙበት አይመስለንም። አንድ ነገር ካለመኖር ወደ መኖር እንዴት እንደሚመጣ ውስን በሆነው አዕምሮ መገመት አልችልም። የእኔ አለመቻል ብቻ እግዚአብሔር የማይቻለውን ነገር የመፍጠር ኃይል የለውም ለማለት አያስችለኝም። የቶማስ ችግር “ይህ እንዴት ይሆናል?” የሚል ጥያቄ በውስጡ ስለ ተፈጠረበት ነው። ጥያቄ በውስጡ መፈጠሩ ክፋት የለውም። ጥፋቱ የእግዚአብሔርን ኃይል ወሳኝ እኔ ነኝ ማለቱ ላይ ነው። ይህንን በቀጥታም ባንል በተዘዋዋሪ ማለታችን ነው። “እኔን ካልተሰማኝ የተባለው ነገር እውነት አይደለም” ማለት “የአንድን ነገር እውነተኛነት ወሳኝ እኔ ነኝ” ማለታችን ይሆናል።

ጠያቂ አዕምሮ ያለው ሰው ብዙ ጥያቄዎች ወደ አዕምሮው ይመጣሉ። በእውነት ከፊለገ መልስ ላላቸው ጥያቄዎቹ ሁሉ መልስ ያገኛል። “መጽሐፍ ቅዱስ ከስህተት ሁሉ ነጻ መሆኑን በምን አውቃለሁ? ማርያም ድንግል ሆና መጸነፅን መቀበል ያስቸግረኛል፤ የክርስቶስን ትንሳኤ ማመን ይከብደኛል። በእምነት መዳን መቻሉን እጠራጠራለሁ፤ ከሞት በኋላ ሕይወት መኖሩን እንዴት አውቃለሁ?” በማለት ብዙ የተለያዩ ጥያቄ በብዙዎች ሕይወት ውስጥ ይፈጠራል። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች የማያውቁ ያልተማሩ በመሆናቸው ሳይሆን እንደ ቶማስ ለማመን የሚችሉት በእጃቸው የሚጨብጡት ከአስተሳሰባቸው በላይ ያልሆነ ነገር በመፈለጋቸው ነው። ሰው ለመቀበል የሚፈልገው የሚጨብጠው የሚዳስሰው የሚቀምሰው የሚያሸተው ሊለካውና ሊመዝነው የሚችለውን ነገር ብቻ ነው።

የሰው ዕውቀት እጅግ በጣም የሚደነቅ ነው። ቤተ መጽሐፍታችንን የሞሉት መጽሐፍት የተጻፉት የሰው አዕምሮ ያፈለቃቸው ናቸው። ሰው በዕውቀቱ ብዙ ነገሮች ፈልጎታል። ሰውን ከጨረቃ ላይ ልኳል። ሥራውን እንዲሠራለት ከምጥፍተር ፈልጎታል። በህክምና ሙያ በጣም ስለ ተራመደ ከዚህ በፊት ሊሆኑ አይችሉም የምንላቸውን አስደናቂ ነገሮች በአሁኑ ጊዜ ሲሆኑ እናያለን። እነዚህንና ሌሎች ሰው የፈለገውን ታላላቅ ነገሮች ስንመለከት የሰው አዕምሮ ከወሰን በላይ ነው ብለን መደምደማችን አይቀርም። ይሁን እንጂ ሰው የእግዚአብሔር ሥራና ታላቅነት ለመረዳት በአስተሳሰቡ ውስን መሆኑን

እግዚአብሔር ይናገራል። “የእግዚአብሔር መንፈስ የሌለው ሥጋዊ ሰው ግን ከእግዚአብሔር መንፈስ የሚሰጠውን ስጦታ መቀበል አይችልም፤ ምክንያቱም የስጦታው ታላቅነት የሚመረምረው በእግዚአብሔር መንፈስ አማካይነት ስለሆነ ሊያስተውለው አይችልም፤ እንዲያውም ለእርሱ ሞኝነት መስሎ ይታዩዋል” (1ኛ. ቆሮ 2፥14)።

የሚያምን ሰው አዕምሮው ሊቀበለው የሚችለውን ነገር ብቻ ሲቀበል ከእርሱ አስተሳሰብ ውጪ የሆነውን የእግዚአብሔርን ህልውናና ታላቅ ሥራ ለመቀበል “እምቢ” ይላል። ቶማስም ያደረገውን ያንን ዓይነት ነበር። መቀበል የሚችለው የሚያየውንና የሚነካውን ብቻ ነበር። ኃይሉን የተበቀሉት አሥሩ ደቀ መዛሙርት የሰጡትን የምሥክር ቃል አይሰሩ ለመነሳቱ ማረጋገጫ አድርጎ መቀበል አቃተው። አማኝ ያለሆነ ሰው ሁልጊዜ ከጥርጣሬ ነጻ አይደለም። ማመን ፈጽሞ አይችልም። ጥርጣሬውን የሚያጠፋለት ሌላ ኅይል የለውም። በሌላ በኩል ደግሞ አማኝ “መጽሐፍ ቅዱስ የሚሰጠውን ማረጋገጫና በእግዚአብሔር ታምነው የኖሩ ሰዎች የሚሰጡን ምስክርነት አልቀበልም፤ ሁኔታዎችን በአዕምሮዬ ካላሰላሰልኩና ካላረጋገጥኩ አልቀበልም” ሲል እንደሚያምኑት ሰዎች መሆኑን ይረዳል። ቶማስ የዳነ አማኝ ነበር። ከአይሱስ ጋር ቅርብ የሆነ ሕብረት የነበረው ሰው ነበር። ይሁን እንጂ እንደሚያምኑት ሰዎች ሆኖ ነበር። ጥርጣሬውም የመጣው የእግዚአብሔርን ተስፋ በመቀበል ፈንታ በእራሱ አዕምሮና አስተሳሰብ ለመመራት ስለፈለገ ነው።

የጌታ ልጆች ሆነን? ኃይሉንና ፍቅሩን ቀምሰን በውስጣችን ጥርጣሬ ለምን ይፈጠራል? ምክንያታችን ቶማስ ከነበረው ምክንያት የተለየ አይደለም። እግዚአብሔር የሰጠንን “መገለጫ” ማየት ባለመቻላችን በጨለማ ውስጥ ነን። የብዙዎቻችን ችግር መጽሐፍ ቅዱሳችንን ባለማወቃችን የተነሳ ነው። በዚህ ምክንያት የእግዚአብሔርን ኃይል የምንረዳው በጣም በመጠኑ ነው። “እግዚአብሔር ሊያደርጋቸው የማይችላቸው አንዳንድ ነገሮች አሉ” ብለን በአዕምሮአችን ደምድመን እግዚአብሔርን እንወስነዋለን። አስቸጋሪ ሁኔታ ሲያጋጥመን አዕምሮአችን “በምንም ዓይነት እግዚአብሔር ይህን ማስተካከል አይችልም” ይለናል። “በክርስቶስ ሁሉን እችላለሁ” (ፊሊጵ 4፥13) የሚለውን መለኮታዊ ቃል ግን መኖሩንም ፈጽሞ አናውቅም። “ሁኔታው ተስፋ የለውም” ብለን ስለ ደመደምን ጥርጣሬ በቀላሉ ወደ ልባችን ይገባል።

አማኝ በእራሱ አእምሮና ግምት ብቻ መታመን ሲጀምር፤ “የእግዚአብሔርን ህልውና አናምንም” ከሚሉት እምብዛም የራቀ አይሆንም። ቶማስ በዓይናቸው ያዩት ደቀ መዛሙርት ሲነግሩት “ፈጽሞ አላምንም” ሲል ከከሃዲዎች እንደ አንዱ መሆኑ ነው። የእግዚአብሔርን ህልውና አናምንም የሚሉ (ኤቲሰቶች) ችግራቸው እግዚአብሔርን በሳይንስ ጥበብ ሊመርምሩትና ሊፈትኑት ባለመቻላቸው ነው። “መትሬና ለክቼ በአይኔ ማየት የማልችለውን ነገር አለ ብዬ ማመን አልችልም” ይላሉ። እግዚአብሔርን በዚያ መልክ ሊመረምሩት ስለማያችሉ “እግዚአብሔር የለም ይላሉ። አማኝም በራሱ አዕምሮና ዕውቀት በመደገፍ እግዚአብሔርንና ሥራውን እንዳይክድ እንዲሁም ታላቁን እግዚአብሔር ውስን በሆነው አዕምሮ መዝናና ለክቶ ትንሽ ወይም አቅመ ደካማ አድርጎ እንዳይመጥነው ያስፈልጋል።

.....
በሚቀጥለው ክፍል እንከንገናኝ፤ የጌታ ጸጋና ሰላም ከሁላችን ጋር ይሁን።